

Arrest

nr. 135 749 van 22 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat O. GRVY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese, geboren in Gegaj (Tropojë, Albanië). In 1992 kwam u als kind naar Kosovo. U woonde tot aan uw traditionele huwelijk in 2002 met (M.M.) (O.V. X), een etnische Albanese uit Brezhanik (Pejë), in Deçan. U bezit zowel de Albanese als de Kosovaarse nationaliteit. Op 29 juli 2011 vroeg u voor het eerst asiel aan in België. In het kader van deze asielaanvraag verklaarde u dat u problemen kende met uw schoonbroers die radicale moslims zijn. U en uw partner werden onder meer verplicht om vijf keer per dag te bidden en zich te kleden op islamitische wijze. Aangezien u het niet eens was, werd u door hen mishandeld en uitgescholden. Hierin nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing, omdat jullie niet aannemelijk hadden gemaakt naar aanleiding van jullie problemen met uw schoonbroers geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op

de in Kosovo beschikbare beschermingsmogelijkheden. Op 17 oktober 2011 diende u een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Inzake dit beroep werd op 8 december 2011 de afstand van geding vastgesteld. Daar geen van de partijen binnen de vooropgestelde termijn gevraagd heeft om gehoord te worden, werd u geacht in te stemmen met de in de beschikking d.d. 9 november 2011 opgenomen grond, met name dat jullie niet aannemelijk gemaakt hadden dat jullie geen toegang zouden hebben tot een daadwerkelijke bescherming van jullie nationale overheid. Daarop vroeg u op 30 september 2014 een tweede maal asiel aan. Uw partner diende geen tweede asielaanvraag in, omdat hij te depressief is waardoor hij niet in staat is om gehoord te worden. Zelf was u tijdens uw eerste asielaanvraag depressief, waardoor u niet alles kon vertellen. U preciseerde daarom bij uw tweede asielaanvraag dat u in 2010 een interview gegeven had, dat later in 2012, na uw vertrek uit Kosovo, werd gepubliceerd. Sinds dat interview werd u niet alleen bedreigd door bovenvermelde schoonbroers, maar ook door de extremistische moslimgroepering Vehabizm, waarvan uw schoonbroers en een politieagent ((L.C.)) deel uitmaken. Uw zoon werd naar een moslimschool gebracht en u werd gedwongen om u te bekeren. U werd op 20 januari 2011 onder druk gezet om te beloven dat u de jihad zou voeren. Indien u de jihad niet zou voeren, zou u vermoord worden. U werd fysiek en psychisch mishandeld en zelfs verkracht door vier personen, onder wie uw oudste schoonbroer. Na uw vertrek uit Kosovo werd het interview, dat u in 2010 gegeven had, in 2012 gepubliceerd. In 2012 werd tevens een artikel gepubliceerd in het tijdschrift Kosovarja over de bedreigingen door moslimextremisten aan uw adres. In het artikel staat ook te lezen dat jullie de politie contacteerden, maar dat de politie niet ter plaatse wenste te komen. Daarop trokken jullie zelf naar de politie, die niets ondernam. Het bestaan van dit artikel vernam u pas eind 2013 of begin 2014. U vreesde bij terugkeer naar Kosovo door uw schoonbroers en hun groepering gedood te worden, temeer daar uw partner sinds jullie vertrek nog dreigmails vanwege zijn broers gekregen heeft. Overigens werd een oom, (R.K.), die jullie vroeger geholpen heeft, in de loop van 2012 vermoord. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart; het tijdschrift Kosovarja waarin uw verhaal gepubliceerd werd en twee internetartikelen waaruit volgens u onder meer blijkt dat jihadisten niet vervolgd worden.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u niet concreet aantoonde dat er u geen beschermingsmogelijkheden ter beschikking staan in uw land van herkomst. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U herhaalde weliswaar dat u psychisch en fysiek mishandeld werd door uw schoonbroers. U voegde hieraan toe dat u tevens problemen kende met de jihadistische groepering Vehabizm waartoe uw schoonbroers ook behoorden. U legde echter geen enkel overtuigend bewijs van uw beweerde problemen neer. Ter staving van deze problemen met deze groepering legde u wel een artikel neer gepubliceerd in het tijdschrift Kosovarja. Er kan echter niet de minste authenticiteitswaarde gehecht worden aan dit artikel. Zo worden op de kaft van het tijdschrift artikelen over onder meer (A.R.) en (A.I.) aangeprezen. Het is echter opvallend dat deze artikelen in het tijdschrift niét terug te vinden zijn. Verder komt het erg bevreemdend over dat de opmaak van het artikel dat over uw familie gaat, i.e. het artikel op de ommezijde van de voorkaft, volledig anders is dan de opmaak van de rest van het tijdschrift. Voorts is het bevreemdend dat op de voorkaft nergens de maand waarin het tijdschrift werd gepubliceerd vermeld staat. Er staat enkel "zaterdag 2012" (shtunë 2012), niets meer, hetgeen op zijn minst erg ongebruikelijk overkomt. Daarnaast is het opmerkelijk dat de eerste genummerde bladzijde van het tijdschrift het paginanummer "5" toebedeeld heeft gekregen, terwijl dit in werkelijkheid in het door u neergelegde tijdschrift pas pagina 3 zou mogen zijn. Bovendien is het hoogst eigenaardig dat de nietjes die de kaft van het tijdschrift aan het tijdschrift vasthechten zich op een andere plaats

bevinden dan de nietjes die de inhoud van het tijdschrift, i.e. vanaf paginanummer 5 tot en met paginanummer 64, samenhouden. Tot slot stemt de inhoud van het artikel geenszins overeen met de inhoud van de door jullie afgelegde verklaringen in het kader van jullie eerste asielprocedure. Terwijl jullie in het kader van deze asielprocedure aangaven geen beroep te hebben gedaan op de Kosovaarse politie (CGVS partner, p. 5; CGVS, p. 6-8), blijkt uit de inhoud van het artikel dat jullie wél (tevergeefs) op de politie beroep zouden hebben gedaan (verklaring DVZ 2e AA, vragen 15 en 17). Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er aan het door u neergelegde artikel in Kosovarja niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht. Door het neerleggen van dit tijdschrift waaraan niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht, staat tevens uw bewering dat u met een extremistische moslimgroepering problemen kende, hetgeen u met dit tijdschrift wenste aan te tonen, fundamenteel op de helling. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat u noch het tweede artikel waarover u het had, met name het interview aan (A.S.), noch de dreigmails die uw partner van zijn schoonbroers ontvangen zou hebben, noch bewijzen in verband met de moord op uw oom (R.K.) neerlegde. Nochtans kan er van een asielzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij of zij al deze documenten neerlegt die zijn of haar asielrelaas enigszins kunnen staven, wat u hier manifest nagelaten heeft te doen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u de door u aangehaalde problemen met moslimextremisten, onder wie uw schoonbroers, geenszins aannemelijk heeft gemaakt.

Zelfs al had u uw problemen met moslimextremisten aannemelijk gemaakt, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat, net zoals reeds bij uw eerste asielaanvraag is gebleken, u naar aanleiding van eventuele problemen met moslimextremisten, onder wie uw schoonbroers, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Kosovo beschikbare beschermingsmogelijkheden. Zoals hierboven reeds aangestipt werd, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat de Kosovaarse autoriteiten u geen bescherming zouden kunnen of willen bieden. De inhoud van het door u neergelegde artikel is immers strijdig met de door u in het kader van uw eerste asielaanvraag afgelegde verklaringen. Toen stelden zowel u als uw partner dat jullie geen politieklacht neergelegd hebben. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2014 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP immers beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Dat **de Kosovaarse autoriteiten**, in tegenstelling tot hetgeen uit de door u neergelegde internetartikelen blijkt, **wel degelijk optreden tegen moslimextremisme**, blijkt onder meer uit recente actie van de Kosovaarse politie, waarbij maar liefst 43 moslimfundamentalisten werden opgepakt. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. In dit verband dient er tot slot op gewezen te worden dat internationale bescherming slechts ingeroepen kan worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput. Dit heeft u, zoals reeds aangehaald, niet aannemelijk gemaakt.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Uw identiteit en uw nationaliteit, zoals deze blijken uit uw identiteitskaart, staan hier niet ter discussie. De door u neergelegde artikelen werden hierboven reeds besproken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste

lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster het volgende:

"Voor zover :

Het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen heeft een beslissing van weigering van in overwegingnamen van de asielaanvraag van mijn verzoekster, met als reden dat overeenkomstig artikel 57/6/2 lid 1 van de wet van 15 december 1980, het Commissariaat Generaal in het kader van een meervoudige asielaanvraag, met voorrang behandeld of er nieuwe elementen verscheiden zijn of voorgesteld zijn door de asielaanvrager;

Dat de beslissing verduidelijkt dat mijn verzoekster geen nieuwe elementen toevoegde die in overweging kunnen komen in de zin van artikel 48/3 of van de subsidiaire bescherming;

Terwijl :

In overweging dat artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 voorziet dat « Na ontvangst van de asielaanvraag die overgemaakt werd door de Minister of zijn afgevaardigde, op grond van artikel 51/8 , onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, in bij voorrang of er nieuwe elementen voorgekomen zijn, of door de aanvrager voorgesteld worden die op duidelijke wijze de kans verhogen dat hij in aanmerking zou kunnen komen voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. In afwezigheid van deze elementen, neemt de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen de asielaanvraag niet in overweging; In tegenovergesteld geval, of indien de vluchteling te voren het onderwerp maakte van een beslissing van weigering, genomen in toepassing van artikel 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris -generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen en beslissing van in overwegingnamen van de asielaanvraag.

De beslissing bedoeld in lid 1ste, moet genomen worden in een termijn van acht werkdagen, namelijk als dagen behalve een zaterdag, zondag of een wettelijk feestdag, nadat de Minister of zijn

afgevaardigde de asielaanvraag overgemaakt heeft; Indien de vreemdeling zich in een wel bepaalde plaats bevindt, zoals bedoeld in artikels 74/8, § 1er, en 74/9, § § 2 en 3, of het onderwerp maakt van een veiligheidsmaatregel zoals bepaald in 'artikel 68, moet de beslissing bedoeld op lid 1ste genomen worden binnen de twee werkdagen, namelijk alle dagen behalve een zaterdag, zondag of een wettelijk feestdag, nadat de Minister of zijn afgevaardigde de asielaanvraag overgemaakt heeft »

In overweging dat tegenpartij weigert de asielaanvraag van mijn verzoekster in overweging te nemen, met als reden dat ze geen nieuwe elementen zou brengen die in overweging kunnen genomen worden in de zin van artikel 48/3 van de subsidiaire bescherming;

Dat tegenpartij ook vermeldt dat de documenten die door mijn verzoekster neergelegd werden geen voldoende bewijskracht hebben;

Dat mijn verzoeker deze argumentatie wenst te betwisten;

Dat mijn verzoekster, ter staving van deze nieuwe asielaanvraag, een tijdschrift Kosovarja en twee artikels uit internet zal meedelen die getuigen van de vervolging die ze in haar land van herkomst gekend heeft en van haar vrees in geval van terugkeer;

Dat het inderdaad gaat over een tijdschrift uit Kosovarja.

Dat in dit tijdschrift wel duidelijk een artikel gepubliceerd wordt met het verhaal van de gebeurtenis in verband met mijn verzoekster.

Dat dit document duidelijk toont dat in geval van terugkeer, mijn verzoekster en haar familie het risico lopen vervolging te kennen;

Dat ze herinnert, dat ter staving van haar eerste asielaanvraag, ze meegedeeld had dat ze problemen gekend had met haar schoonbroers.

Dat deze tot een moslim groep behoren, die mijn verzoekster gedwongen heeft zich te bekeren en het jihad te voeren;

Dat mijn verzoekster fysiek en psychologisch mishandeld werd;

Dat de documenten die zij neergelegd heeft haar verhaal geloofwaardig maken;

In overweging dat het hier tot uw raad komt vast te stellen dat in werkelijkheid, tegenpartij schijnt te betwisten dat de elementen die aangevoerd worden, nieuwe elementen vormen;

Dat nochtans, tegenpartij weigert de asielaanvraag van mijn verzoekster in overweging te nemen met als reden dat de documenten die ze getoond heeft niet echt zouden zijn;

In overweging dat daarna herinnerd werd, dat tegenpartij zich niet moet uitspreken op de grond zelf van de elementen die in de nieuwe aanvraag aangebracht werden, maar alleen maar moet beoordelen of de aangevoerde elementen een nieuw element vormt dat het mogelijk maakt een nieuwe asielprocedure in te dienen of niet, en haar dan de mogelijkheid geeft een beslissing van weigering van in overweging name van een asielaanvraag te nemen;

Overeenkomstig dat er beoordeeld werd dat " daar het over het gebrek aan bewijs gaat dat aan mijn verzoeker verweten wordt, de Raad herinnert dat de omstandigheden waarin een vluchteling verplicht was zijn uit zijn land te vluchten, regelmatig meebrengen dat hij niet in staat is zijn relaas door materiële bewijzen te staven en dat het dan aangewezen is hem de mogelijkheid te geven aan dit gebrek aan bewijsmateriaal door zijn verklaringen, waaraan het tot de asielinstanties behoort de samenhang, de nauwkeurigheid, de spontaneïteit en de geloofwaardigheid te schatten, in verband met de informatie waarover zij beschikt» (zie in deze zin C.C.E., arrest nr. 36.751 van 7/01/2001) ;

Dat in dit geval, mijn verzoekster beweert dat ze nieuwe documenten getoond heeft, die haar vrees voor vervolging vermelden, die ze zou kennen in geval van terugkeer naar haar land van herkomst waar ze het risico loopt onmenselijke en vernederende behandelingen te kennen;

Dat mijn verzoekster beweert, dat zodoende, tegenpartij haar rol overschreden heeft en de situatie niet juist beoordeeld heeft;

Dat mijn verzoeker beweert dat tegenpartij haar aanvraag niet goed in overweging genomen heeft;

Dat het op onjuiste wijze dat artikel 57/6/2 lid 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hoewel mijn verzoekster wel nieuwe elementen aangevoerd had, die door tegenpartij onderzocht moesten worden, in het kader van een nauwkeurig en zorgvuldig examen van haar asielaanvraag quod non in dit geval ;

Dat zodoende, tegenpartij de beschikkingen van de middelen geschonden heeft;

Dat ze dus vraagt de hervorming van de beslissing die door tegenpartij genomen werd en de in overweging name van haar asielaanvraag;"

2.1.2. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een bladzijde van het tijdschrift Kosovarja (stuk 3).

2.2.1. Vooreerst blijkt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de

asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.2. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.1. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing correct als volgt: *“U herhaalde weliswaar dat u psychisch en fysiek mishandeld werd door uw schoonbroers. U voegde hieraan toe dat u tevens problemen kende met de jihadistische groepering Vehabizm waartoe uw schoonbroers ook behoorden. U legde echter geen enkel overtuigend bewijs van uw beweerde problemen neer. Ter staving van deze problemen met deze groepering legde u wel een artikel neer gepubliceerd in het tijdschrift Kosovarja. Er kan echter niet de minste authenticiteitswaarde gehecht worden aan dit artikel. Zo worden op de kaft van het tijdschrift artikelen over onder meer (A.R.) en (A.I.) aangeprezen. Het is echter opvallend dat deze artikelen in het tijdschrift niét terug te vinden zijn. Verder komt het erg bevreemdend over dat de opmaak van het artikel dat over uw familie gaat, i.e. het artikel op de ommezijde van de voorkaft, volledig anders is dan de opmaak van de rest van het tijdschrift. Voorts is het bevreemdend dat op de voorkaft nergens de maand waarin het tijdschrift werd gepubliceerd vermeld staat. Er staat enkel “zaterdag 2012” (shtunë 2012), niets meer, hetgeen op zijn minst erg ongebruikelijk overkomt. Daarnaast is het opmerkelijk dat de eerste genummerde bladzijde van het tijdschrift het paginanummer “5” toebedeeld heeft gekregen, terwijl dit in werkelijkheid in het door u neergelegde tijdschrift pas pagina 3 zou mogen zijn. Bovendien is het hoogst eigenaardig dat de nietjes die de kaft van het tijdschrift aan het tijdschrift vasthechten zich op een andere plaats bevinden dan de nietjes die de inhoud van het tijdschrift, i.e. vanaf paginanummer 5 tot en met paginanummer 64, samenhouden. Tot slot stemt de inhoud van het artikel geenszins overeen met de inhoud van de door jullie afgelegde verklaringen in het kader van jullie eerste asielprocedure. Terwijl jullie in het kader van deze asielprocedure aangaven geen beroep te hebben gedaan op de Kosovaarse politie (CGVS partner, p. 5; CGVS, p. 6-8), blijkt uit de inhoud van het artikel dat jullie wél (tevergeefs) op de politie beroep zouden hebben gedaan (verklaring DVZ 2e AA, vragen 15 en 17). Uit het geheel van*

bovenstaande vaststellingen blijkt dat er aan het door u neergelegde artikel in Kosovarja niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht. Door het neerleggen van dit tijdschrift waaraan niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht, staat tevens uw bewering dat u met een extremistische moslimgroepering problemen kende, hetgeen u met dit tijdschrift wenste aan te tonen, fundamenteel op de helling. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat u noch het tweede artikel waarover u het had, met name het interview aan (A.S.), noch de dreigmails die uw partner van zijn schoonbroers ontvangen zou hebben, noch bewijzen in verband met de moord op uw oom (R.K.) neerlegde. Nochtans kan er van een asielzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij of zij al deze documenten neerlegt die zijn of haar asielrelaas enigszins kunnen staven, wat u hier manifest nagelaten heeft te doen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u de door u aangehaalde problemen met moslimextremisten, onder wie uw schoonbroers, geenszins aannemelijk heeft gemaakt.

Zelfs al had u uw problemen met moslimextremisten aannemelijk gemaakt, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat, net zoals reeds bij uw eerste asielaanvraag is gebleken, u naar aanleiding van eventuele problemen met moslimextremisten, onder wie uw schoonbroers, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Kosovo beschikbare beschermingsmogelijkheden. Zoals hierboven reeds aangestipt werd, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat de Kosovaarse autoriteiten u geen bescherming zouden kunnen of willen bieden. De inhoud van het door u neergelegde artikel is immers strijdig met de door u in het kader van uw eerste asielaanvraag afgelegde verklaringen. Toen stelden zowel u als uw partner dat jullie geen politieklacht neergelegd hebben. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2014 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP immers beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Dat de Kosovaarse autoriteiten, in tegenstelling tot hetgeen uit de door u neergelegde internetartikelen blijkt, wel degelijk optreden tegen moslimextremisme, blijkt onder meer uit recente actie van de Kosovaarse politie, waarbij maar liefst 43 moslimfundamentalisten werden opgepakt. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. In dit verband dient er tot slot op gewezen te worden dat internationale bescherming slechts ingeroepen kan worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput. Dit heeft u, zoals reeds aangehaald, niet aannemelijk gemaakt.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Uw identiteit en uw nationaliteit, zoals deze blijken uit uw identiteitskaart, staan hier niet ter discussie. De door u neergelegde artikelen werden hierboven reeds besproken.”

Verzoekster komt in onderhavig verzoekschrift, gelet op de omstandige motivering waaruit blijkt dat hoegenaamd geen authenticiteitswaarde kan verleend worden aan het bijgebrachte tijdschrift, immers niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen evenwel niet de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing kan weerleggen. Zo stelt verzoekster in onderhavig verzoekschrift als volgt: “Dat in dit tijdschrift wel duidelijk een artikel gepubliceerd wordt met het verhaal van de gebeurtenis in verband met mijn verzoekster” en “Dat ze herinnert, dat ter staving van haar eerste asielaanvraag, ze meegedeeld had dat ze problemen gekend had met haar schoonbroers”, alsook “Dat de documenten die zij neergelegd heeft haar verhaal geloofwaardig maken.”. Gelet op de voormelde uitgebreide motivering in de bestreden beslissing kan verzoekster dan ook niet gevolgd worden waar zij stelt “Dat het op onjuiste wijze dat artikel 57/6/2 lid 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging

en de verwijdering van vreemdelingen, hoewel mijn verzoekster wel nieuwe elementen aangevoerd had, die door tegenpartij onderzocht moesten worden, in het kader van een nauwkeurig en zorgvuldig examen van haar asielaanvraag quod non in dit geval ;”

Stuk 3, gevoegd bij het verzoekschrift, betreft een kopie van het origineel dat werd neergelegd in het kader van onderhavige asielaanvraag (cf. map ‘Documenten’ in het administratief dossier). Dit stuk dient derhalve, mede gelet op het feit dat het niet voorzien is van een vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorzien in artikel 8 PR RvV, alsook omwille van voormelde motivering, niet aanmerking te worden genomen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.2. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn vorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.”

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS